

Szabadalmazási rendszer működő képességét segítő platform első elképzelés

Ismertetni szeretnék egy, az első elképzelés szerinti leírásban még valószínűleg nagyon zagyvának tűnő lehetőséget a hazai innovációs folyamatokból élők szellemi és szervező energiájának, képességeinek a jobb hasznosulása érdekében.

Az elképzelés lényege a szabadalmi hasznosítás és a befektetés megtérüléseért kiépítendő más megoldás, egy új út lehetősége, és a megteendő első lépéshez az elképzelést kidolgozók, javítók, támogatók és a hibákra rámutatók összeszedése.

Az alábbi elsődleges leírásban még ködös primer állapotban ismertetem a nyers elgondolást, amely lehetőséget ad arra, hogy megtehesünk néhány kezdetben még bizonytalan lépést az új úton.

Az elképzelés alapja az a felismerés, - amely az OTH-nál dolgozó Reményi Péter úr elemző munkájából ismerhető meg. lásd az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle/Elektronikus publikáció 110. évfolyam, 1. szám, 2005. február. Felmérés a hazai találmányok hasznosításáról, - hogy a hazai Iparjogvédelem szervezeti életkora külön érdekekre tördelt és ma nem megfelelően működik.

Sajnos a tanulmány adatainál lényegesen rosszabb a helyzet az általános szabadalmazással kapcsolatos dolgokban, mert ebben csak a jéghegy sikeres kilátszó csúcsa került feldolgozásra. Az anyagban bemutatott sikeresen megvalósuló szabadalmak eredménye is csak csekély százalékos, de ha a ténylegesen beadottakhoz viszonyítjuk, akkor a megtérülési lehetőség tíz vagy százszázalékos részekben mérhető. Ez nagyon rossz mutató, és ha megnézzük az elkezdett vagy megadott szabadalmak érvényességi arányait néhány év múlva, szomorúan észlelhetjük, hogy a 95%-a érvénytelenné vált a befektetett sok munka legnagyobb része, maximum az önköltség szintjén is csak az ügyvivőknél realizálódott. Az ügyvivői közösség nagy részénél ma nem eléggé kihasznált az a hatalmas szellemi potenciál, amely évtizedeken át halmozódott fel, amelyet bűn ilyen parlagon elveszni hagyni. Hasonlóan nem eléggé kihasznált a hazai szellemi munkákkal az OTH.

A szabadalmaztatás ma Magyarországon, és a befektetett szellemi érték megtérülése igen rossz eredménnyel rendelkezik. Mint Péter anyaga is kimutatja, a befektetett tőke, (munka) a sikeresnek mondható találmányok esetében sem térül meg, a megtérülési mutató ezrelékes. Ráadásul a teljes ötletparádéhoz, a felszínre felvetődő hasznosítási lehetőségek ehhez képest még sokkal rosszabb mutatóval bírnak, a befektetett munka megtérülési esélye csak százszázalékos arányú. Márpedig a befektetett szellemi tőke nagyobb hányadát a feltalálók és az ötletadók mellett, a szabadalmi védeltséget kidolgozó, a felszínen és védetten tartók tábora is sok munkát fektet be ezekbe a dolgokba, de a sikerben az eredményekben nem, vagy csak a korai költség-hányadokban részesedik, ezért ma már legfeljebb az önfenntartásra is alig képes.

Közvetlen összefüggés mutatható ki a beadott és a valóban nyereségesen hasznosítható, fennmaradó szellemi termékek számának és eredményének a drasztikus mennyiségi és eredményi csökkenése, romlása valamint a kis mennyiségre terhelt hatalmas szellemi befektetés meg nem térülése mögött. Mint minden más ipari, műszaki és kereskedelmi területen, ha a ráfordítások miatti költségek túl kevés számú hatásközvetítő ügyön, (terméken), oszlanak el, akkor az egy ügyre jutó költségek eredője olyan nagy lesz, hogy az eleve kudarcra van ítélve, és az egészséges körfolyamatok, részekre eső szegmensé válás miatt elhalnak, vagy már a beadásig sem jutnak el az ügyek. Ilyenkor hiába vetekszik a szabadalmi ügyvivő, vagy az ügyvédi közösség, hogy legalább a saját része, a közvetlen munkabefektetésének az ellenértéke kijöjjön a dologból, ha az a sikeressége esetén is oda vezet, hogy a piaci közvetítő tételekre jutó túl nagy költség-hányad működésképtelenné teszi csak a folyamat egészében hatékony körforgás teljességét. Tehát idővel szükségszerűen kiszáll, és kiszorul a szabadalmaztatási folyamatokból mindazon feltaláló, befektető, akinek a nem egyforma kockázat és a nem egyforma hasznosulás miatt eleve kudarcra van ítélve a megtérülés lehetősége. Bár a befektető angyalok szórványos megléte mellett a feltalálói, másban tudatlan angyalok még hisznek a folyamatok elindulásában, ezért a lehetőségeik szerint még el - elindítják a dolgokat, de éppen az ügyvivői megbízások jelentős csökkenésén látható, hogy sem az ország, sem a feltalálói réteg már nem terhelhető tovább, az eljutott a teherbíró képességének a határáig. Ma oda jutottunk, hogy a túl drágává váló szabadalmi képviselőt a túl kevés ügyre olyan nagy terhet kénytelen

áthárítani, amit a szabadalmazások ötletekben dús, de fizetőképes energiában hiányos tábora már nem tud megfizetni. A felvetődő és a felszínre kerülő dolgok 90 %-a ma el sem jut a szabadalmazás kísérletéig. Szerény negatív példa erre az a 15 lehetséges szabadalom, találmány, amellyel, bár közöttük több nemzetközileg is jelentős nagyságrendű lehetőség van, hogy e sorok írója már meg sem kísérli a szabadalmaztatást, mert átlagos emberként, egy kis cég ügyvezetőjeként már nekem sincs lehetősége ezek többmilliós költségeit megfinanszírozni. Mint látjuk, a rossz irányba haladó, fejlődő folyamat leszabályozza magát, tehát a sikertelen irányba fejlődés, ha nem kerülnek mellé idejében más sikeres kezdeményezések, akkor folytatódás nélkül szükségszerűen elhal.

Tehát megnevezhető egy probléma, és megismerhető az is, hogy miért nem jól működik, és ezért lehetőséget kaphatunk a felismert hibák kijavítására.

Hiába mondják most sokan, hogy mindez a pénz hiánya, nincs igazuk. A pénz valóban egy nagyon fontos és szükséges része a dolgoknak, de amikor nincs kihasználva meglévő hatalmas szellemi kapacitás, akkor minden szakterület eljut oda, hogy vagy elhal és lebomlik, vagy elkezd előre dolgozni, sok kicsi hozzáadott értéket egymáshoz halmozni, amiből nem most, hanem majd lesz pénz. Ha ezt a kis megelőlegezendő munkát, és a minden résztvevő által is szükséges mértékű véges kockázat viselést, az érdekeltesség kulcsát nem tesszük bele az élet körfolyamatiba, akkor a közös eredményben érdektelenné váló szegmensek széttörve a körfolyamatot elrontják az egész eredőjét. Tessék tudomásul venni, hogy az egymásra utalt, de elromlott komplex szerkezeteket, szervezeteket nem lehet csak az egyes részeiben megjavítani, csak egyszerre, kicsi apró lépésekben minden részében helyreállítva az egészséget, miként az elromlott.

Az új gondolat lényege, hogy ma a tőke és a finanszírozás, a körforgás egészségének a hiánya miatt a csak teljes kört képező folyamatok egyikében sem megfelelően működik. Nemcsak a szellemi innováció nem működik, hanem az ügyvivői táborban is hatalmas szellemi kapacitás van kihasználatlanul, ráadásul az OTH jelenlegi idegen bérmunka leterheltsége is csak eltakarja a kihasználatlan szellemi kapacitást. A függőséget létrehozó bérmunka mögé nem kerül alternatív saját lehetőség, amikor a munkát adó kivonul a piacról, nem ad több megbízást, a munkaértéket leminősíti, a csak erre támaszkodók munka és jövedelem nélkül maradhatnak. Az egészséges megbízási szerkezethez tehát nem szabad kizárólagos megbízói bázisra támaszkodni. Létre kell hozni egy alternatív bázist, a dualitás nem véletlenül került be az élet programjába. A monopol lehetőségek megfékezésére, a túl nagy túlzások kialakulásának a megelőzésére kell egy ellenlehetőség, egy saját alternatíva, egy az innovációs közösség immunrendszere által kitermelt alternatív ellenmegoldás. Az érdekeiben sérülő körbe beletartozik a gazdaság is, mert ez nem kapja meg idejében a továbbfejlődésre alkalmas húzó újdonságokat, de beletartozik a szabadalmi ügyvivők széles tábora, mert elégtelen munka mennyiség esetén náluk is túl kevés dologba kell csomagolni a működési költségek fedezetét, a személyes elvárás igényét. Hasonlóan nem jól működik a körfolyam Találmányi Hivatalra tartozó része, hiszen a hazai szellemi termékek körforgásainak a redukálódásával az ő költségeik is egyre kevesebb termékre és az államra hárulnak, amelynek éppen a már mindenfelől rá záporozó igények miatt nincs jelentős finanszírozási lehetősége.

Mondhatnánk, hogy a kör bezárult, nincs tovább, de ez nem igaz, csak úgy nincs tovább, amiképpen eddig a véletlenre és másokra vártunk. A körfolyamatba bemenet az egyéni innovatív ötletből egyre nagyobb energiaszintű szellemi termék egy része a gazdasági termelés és a fogyasztók felé haladó teljesebb körfolyamatoknak, valójában egyre több személy és intézmény bekapcsolódási lehetőségét adó teljesebb spiráloknak.

Ha kellő számú új termék megy ki a jobban működő gazdaságból, akkor több pénz jut a szellemi termékkör részeinek a finanszírozására, ha a gazdaság sikeresebben és több új innovatív terméket hoz létre, akkor sokkal több lesz az export az importhoz képes, és finanszírozási lehetőséget adó tőketöbblet, felhasználható forrás fejlődik ki. Ha növekszik a forrás lehetősége, megfizethetővé válik a szabadalmi ügyvivők minden résztvevő által elismert hozzáadott értékhányada, amely a jövedelemrészből ez esetben osztható az OTH-ban működő résztvevők átlagosan hozzáadott értékeivel. **Tetszik, vagy nem tetszik, szükség van a szemlélet váltásra, a másképpen gondolkodásra, a cselekvésre, az Istenre nem várhatunk.**

Tehát új és jobb elosztási, kockázati arányokat kell kialakítani. Az elromlott részek külön – külön a részleteikben nem javíthatók meg, csak együtt és komplexen, sok kicsi apró és a bizalmat egymásban erősítő lépésben. Ehhez a szimultán sakkban megismert egymást követő apró lépésekre van szükség, amikor egymás után mindenki tesz egy kicsi lépést a saját bábuival a gödörből kimozdulás felé, és **egy kicsivel az eddiginél több kockázatot, kockázat megosztást vállal a közös sikeren keresztül elérhető**

egyéni sikerért. Meg kell érteni, hogy miként másban, ebben a szabadalmaztatási fejlődési irányt jelentő részben is csak a közös és valóban mindenki által megtett munkán keresztül elért eredményen át hasznosulhatnak a munkát betevő részek.

Ha létrehozunk egy közös innovációs szellemi bankot, amely magasabb fokon szelektált, feldolgozott több olyan eddig az ügyvivőkhöz el sem jutó szellemi termék, találmány felszínre kerülésére, védelmére ad lehetőséget, akkor a befektetőknek sokkal jobban feldolgozott, több és már szakértelemmel és jó információval is megtámasztott ügyleteket lehet eljuttatni, felkínálni. **Itt jelenik meg a szellemi innovációs termékplatform,** közös bázis, határolt felület, érdekeltségi kör, amelyre bekapcsolódók, az adott kör fennmaradása érdekében együttműködést vállalók bármely csoportja általa igényelt meghatározott részt, később hányadot vállalhat a finanszírozási be oldalon, annyival részesedhet a ki oldalon. Természetesen a hagyományos megoldás megmaradása mellett, ezzel párhuzamosan kell lehetőséget adni egy más, alternatív megoldásra, amelyben mindaddig megmaradhat a kettősség, amíg a piac valódi igénye el nem dönti a megfelelőbb megoldás javra a sikerebb fennmaradás lehetőségét. Lényeges, hogy az olyan érdekeltség, amely csak pillanatnyi be-munkára, és csak ellenértékért vállalkozó, lényegében saját kockázatot nem vállaló rész munkára szól, az nem vehet részt a platformban lévők ki oldali eredmény elosztásban, de mivel nem vállal kockázatot, ezért nincs érdeke sem az egész kör sikerében. Az ilyen az egész dolgot előre nem mozdító, az egész sikerében érdektelen hatásoktól kell a folyamatot megtisztítani, és olyan egyaránt más résztvevőkkel arányos részkockázatot vállalókra kell cserélni a hatásokat a közös dologhoz hozzáadó kör tagjait, akik végig érdekeltek maradhatnak a befektetésük közös sikerében. Az egyéni sikerek részekre tördelik a körfolyamatot, de a körfolyamatok csak egészükben működő képesek. A közös platform bármely tagjának érdeke a közös szeker tolása, mert a közös eredményen keresztül jut a lehetséges legnagyobb ellenértékhez, a lehető legkevesebb munkával elérhető legnagyobb eredmény lehetőséghez. Igaz, hogy ez az eredmény egy része később érkezik, amely kockázatvállalást is igényel.

Mindig az, az újítások legnagyobb problémája, hogy az újító nem vesz figyelembe általa nem megfelelően ismert olyan részjövédelmzéseket, amelyeket a körből kiiktatva, a lehetőségeikben sérülőkben ellenérdekeltséget hoz létre. Ilyen például az, hogy egy addig a levágott alumínium kábeleket nem visszagyűjtő elektromos-ipari cég, általa nem látott jövédelmhez juttatta az alumínium részeket begyűjtő és a MÉH be elvívó munkatársakat. Amikor viszont újított, és elrendelték a közös összegyűjtést, a raktárba visszaszolgáltatást, azonnal megnőtt az ellenérdekeltség és a leeső kábelhulladék veszteség aránya. Tehát az élet visszaveszi, azt, amit az egyik oldalról elvesznek tőle. Ha a kockázat-nélküliség miatt érdekelté váló ügyvivők, vagy és az OTH egyes dolgozói lemaradnak a hulladék információk értékesítési lehetőségéről, és ezt feléjük nem kompenzálják, akkor meg fog nőni a kiszivárgó információs hulladék, hiszen a villamos cég dolgozóihoz hasonlóan valamiből nekik is élniük kell. Csak akkor nem fog ez megnőni, ha mindannyian megértik, a közös szabályos út jobban hoz, biztosabb részesedési lehetőséget ad. Eddig a felszínre vetődött ügy véletlenszerűen jutott el az ügyvivőkhöz, ezért soha nem volt elég garancia arra, hogy az adott ügy szakterületét legjobban ismerő, szakosodott ügyvivőhöz és szaksegítőihez kerüljön. Ez a platform csökkentené a véletlenszerűség arányait, és növelné a dolgra kellően rálátók lehetőségeit, hogy kiválasszák a saját képességeiknek, szakosodásuknak legmegfelelőbb szabadalmi kínálatokat. Bár kétségtelen, hogy ez a túl sok azonos szakosodó versenyztetési lehetőségét eredményezné a többek által felismert, jónak látszó dolgokban, de a verseny szelektál és fejlődésre készlet.

A Szabadalmi Ügyvivők kamaráját és az OTH-t nemcsak be kell vonni, hanem tevékeny közreműködésüket, a véleménynyilvánításukat, a segítő kritikájukat, és végső soron az együttműködésüket is meg kell nyerni a dolog sikeréhez. A körbe beletartoznak a finanszírozási és befektetési lehetőséggel rendelkezők is, hiszen nekik is az az érdekük, hogy a gazdaság pörögjön, a befektetések mielőbb hozamokat termeljenek. Ez nem működő körfolyamatokkal nem, csak sikerebb szervezéssel, közös és a befektetéssel és a kockázattal arányos teherviseléssel az időben gyorsabb forgással valósítható meg. Bevonandó az előkészítésbe és a véleményezésbe a Magyar feltalálók egyesülete, stb.

Ha a szabadalmaztatható, kellően életképes ötletekkel, és felismerhetően jó megoldással rukkol elő valaki, akkor egy e célra létrehozott közös véleményező testület elvégzi az első szelekciót, az ocsú kiostálását. Ehhez **kell egy véleményező testület,** amely titoktartási biztosíték és erkölcsi kockázat

vállalás mellett kellő mélységgel megismeri és véleményezi az ötletek életképességét, megvalósíthatóságát, újdonság és hasznosíthatósági vélelmeit.

Az ötletadónak az OTH előtti szabadalmazási kísérletek előtt az elsődleges szelekciót elvégző testülethez beadandó termék, eljárás stb, javaslata alapján kell, hogy legyen egy letehető biztosítéka, egy beadott saját kockázatviselési fedezete, nevezési díja, (vélelmezett de a beadók által megfizethető jelképes költsége, pl. 5-10 eFt/ügy) amelyet a véleményező testület (tagjai szabadalmazók, szabadalmi ügyvivők, OTH hivatal által delegáltak, a kockázati befektetők körből (maximum jelképes tisztelet díj ellenében résztvevők) erre vállalkozókat ne az hajtsa, hogy ebből megélnék, hanem az, hogy a dolog működőképes, felkarolható, az értéktermelés és a megtérülés szerint már előre szelektált dolgokat vessen a felszínre, amelyeknél a közösség tagjai már általuk kellően megismert elő-információk, testületi vélemény alapján kisebb kockázattal érdekeltek lehetnek a felkarolásban. Pl. felkínálásra kerülhetnek e véleményező testület által továbbengedett dolgok, míg a komolyabb feldolgozásra visszaküldött, vagy ebben az állapotában hasznosításra nem javasoltak minősített dolgok visszaküldésre kerüljenek.

Ha a Tisztelt Szabadalmi ügyvivői Kamara testülete lazít azon szigorú elvárásán, hogy a kamara tagjai nem végezhetnek saját kockázati résszel is megerősített előzetes munkát egy általuk megfelelően hasznosíthatónak ítélt, a kamara tagjai között nyilvánosságra hozott, közösen elfogadott szempontok szerint ismertetett, valamennyik által azonos feltételekkel megismerhető lényegű új védendő szellemi termékre, eljárásra, akkor az így közösen elkészített szempontok szerinti bázis alapján egymáshoz képest nem jutnak előnybe, vagy hátrányba, de lehetőséget kapnak a teljesebb és a testület által továbbviendőnek javasolt összes benevezett szellemi termék megismerésére, ismertebb de mégis kellően mérsékelt kockázat vállalásra. Ez alapján, aki kellően felismeri az által megfelelően levédhető, hasznosítási lehetőséget a dologban, az ajánlkozhat, vagy és benevezhet a szabadalmi védettség kidolgozásába általa felajánlott megegyezéssel munkaérték ellenében. Ez esetben még a testület elé kerülés előtti fázisban alakulhatnak olyan vállalkozások, új szakosodások, akik közvetítőként összegyűjtik a piacról az értékesebb innovatív ötleteket, esetleg ezeket megfinanszírozva részletesebb kidolgozásra serkentik, hogy a meghatározható szempontok szerint objektív és szubjektív értékítélettel segítsék, vagy elvessek a szabadalmaztatási védelmi formákra érdemes ötletek továbbjutását.

Az első elképzelés szerint, ha valamelyik hasznosítási lehetőség érdekli a platformban szerepet vállaló egyik szabadalmi ügyvivőt, vagy irodát, akkor a saját kockázatára egy vagy több kidolgozott védelmi javaslatot, alternatívát (taktikai ajánlást) juttathat el a szabadalmazásra felajánlóhoz, hogy milyen oltalmi formát ajánl, mit javasol, a részletek kidolgozása nélkül. Ha nem tesznek ajánlatot, ezt a beadó nemleges, vagy az ügyvivői kör által nem kellően támogatott megoldásnak tudhatják be, amelyet vagy sokkal jobban megérthető formába ki és át kell dolgozni, vagy nem érdemes a további ráfordításra. Ha azonban egynél több jelentkezőt érdekel a felkínált lehetőség, lát benne fantáziát, a szellemi munka befektetéssel szemben megtérülési lehetőséget, akkor vagy megegyezhetnek a bejelentővel, vagy-és egymással. Több, vagy sok kidolgozásra jelentkező, vagy egymással megegyezni nem tudó esetben az érdekeltek zártkörű licitére kerülhet a dolog, a hasznosítás szabadalmaztatási lehetőségeinek kidolgozásának a joga, amely felajánlott licit értéket nem az ötletadó kapná, hanem ez egy virtuális értékbázist képezne az ügy továbbvitelének a fedezetére.

Ha nem erősödik a körben résztvevők bizalma egymás felé, az egymásra utalt körfolyamat elhal.

Elvileg kétszer tizenkét részre elosztva tudom elképzelni a teljes körfolyamatot, azaz egy statikus, befektetést igénylő hasznosulási fele hányadra feltételezem, hogy tizenkettő rész egység munkája kell a teljes kör sikeréhez, és a később létrejövő hasznosulásban másik 12 dinamikus részben is ennek és a tényleges részvétel arányában osztozkodhatnak. Egymástól meg lehet venni a kockázatot, a részjogokat és a részesedéseket. Pl. Az első tizenkét rész a befektetési részesedés, a második 12 a hasznosulási részesedés.

A befektetési részből 1/12-es a találmányosé, szellemi kreatív munka, egy rész a prototípusig eljuttatóé, egy rész a...

A hasznosulási részbe kerül a 1/12-esd résszel a szabadalmazó jogosultak, az újdonságot kidolgozók, akár az első 2/12ed arányában együtt, az újdonság védelmét fenntartók 2/12, (ebben osztozkodhatnak az OTH érdekeltségi körében lévőkkel a szabadalmi védettséget megfelelően kidolgozók a fenntartókkal). (Ez esetben megváltozik az érdek, és a továbbadás érdeke helyett a megtartás és a kidolgozás érdeke, a megvédés érdeke megerősödik).

A befektetők 2/12-es résszel amelynek a fele a szabadalmaztatási kockázatot megfinanszírozóké, a másik fele a termelést, a gyártási folyamatot és a forgalmazást megfinanszírozóké, További 2/12-résszel részesednek a hasznosítási folyamatból a szállítók és a raktározók, és a végforgalmazók, a 2/12 lebegő résszel a vevők, azaz az ő részesedésük az érdekkör fenntartására irányuljon. Ez azt a mindenkori igényt támasztja, hogy e rész ad lehetőséget a vevő számára az olcsóbb, jobb termék elérésére, az akciók és a visszacsatolt kedvezmények, a szolgáltató ipar egyéb szektorainak a működésére. stb. A fennmaradó 1/12 –ed olyan tartalék biztonsági eredmény és kockázathányad, amely a körfolyamat valahol megakadása esetén bázislehetőséget adhat a beszorult körfolyamat elromlott részének a kijavítására, amely ha nem elég, a teljes körfolyamatban lévő érdekeltek a saját hányadukból a körfolyamatban lévőknek adott, de leginkább a körfolyamatot adó termékbe helyezett bizalom demonstrálása érdekében kölcsön formájában kiegészíthetik az érdekkör rész működőképességének a megtartása érdekében. Ha valaki nem érdekelt a termék körforgásával keletkező körfolyamat fenntartásában, elsősorban belső résztvevőknek, (Opció, vagy elővásárlási jog) eladhatja a részesedését, és csak ezt követően (nemleges igény) kerülhet sor külső a többi résztvevő által kontrollálható ellenértéken megköthető értékesítésre. A kör résztvevői, a nyilvános és külső ügyfél által felajánlott vételi értékkel azonos értéken hozzájuthatnak a felkínált részhez, tehát egy kívül álló idegennek mindig többet kell felkínálnia.

Célszerű értékelési szempontok: **Javaslatokat és elképzeléseket várok:**

Pl. Objektív és szubjektív elemek. 2 x 12 minősítés, egytől 5-i (vagy 10 ig)g értékhatárok között.

Objektív:

1. Műszaki megvalósítási lehetőség
2. A leendő termék, hatás előnye
3. A bejelentő kidolgozó képessége
4. a prototípusig eljuttató képessége, adottsága
5. A termék, hatás, előny várható élettartama
6. A védelem mértéke
7. Az elérhető eredmény nagyságrendje

Szubjektív:

1. Az innovációs ötlet újszerűsége
2. A hatásban felismerés minősítése
3. A termék életképessége,
4. A megvalósíthatósága

A szabadalmaztatási, vagy és a védelem kidolgozására vállalkozó ügyvivő ajánlkozása:

A cél szerint ez hozzátesz egy x, de pénzügyileg nevesíthető szellemi értéket, elismert munkahányadot a szabadalmas ötlet, vagy kidolgozás meglévő értékéhez, ha kell javaslatokat tesz átalakításra, változtatásra, ennek érdekében megkaphatja a védett információkat, és az együttműködés jogát. Ez az együttműködési jog az, amely pénz helyett befektetett munkával is megszerezhető. Ennek az értékét lehet hányadban, vagy befektetési, (a felek általi megegyezésben létrejövő) reálértékben meghatározni, amely a dolog nyereséges részig történő végig vitele esetén busásan megtérülhet, de bármikor ki lehet előbb szállni az esetben, ha befektető lép be a körbe és megvásárolja a kidolgozó követelését, vagy hányadát.

Mindkét esetben a kidolgozó és az összes többi résztvevő nemcsak abban válik érdekeltté, hogy megszülessen a szabadalom, hanem abban is, hogy mielőbb hasznosításra kerüljön a benne lévő közös érték, munka, ráadásul abban is érdekeltek maradnak, hogy a munkájuk eredményeképpen megfelelő védelem miatt az eredmény monopóliuma kellően tartósan megmaradjon. Az OTH is érdekeltséget kap a szabadalom fenntartására és minél több sikeres megvalósulására, hiszen ez neki is külön bevétel alapot képez. Ha a szakosodási kör résztvevői megértik, és elfogadják, hogy a részérték, a részfolyamat kizsákmányolása nem hozza létre a kör működő képességét, a saját rész mindenáron kivétele elszorvasztja a dolgot, a körfolyamat eredménytelenné válik, és ez miatt nemcsak a közvetlen lehetőségei szűkülnek, hanem a rosszra váló környezete elszegényedése miatt az élőhelye is lepusztul.

A világunk rosszra vált, mert sok dologban rosszul gondolkodtunk, bár bizonyára vannak szerencsésebbek Önök között, akiket a jelenlegi – és higgyék el a saját cselevés nélkül hosszú ideig tartó rendezetlenség – nem annyira sújt, de a dolgok rendezetlensége, az entrópia magától nem javul meg, csak a tudatos, a hibákat megértő és kijavító cselekedetektől.

Tehát még egyszer megkísérlem összefoglalni a javaslatot:

Olyan a szellemi termékeket összegyűjtő, csoportosító, előkészítő, megismerhető szempontok szerint előminősítő, kiostáló, a jobbkat továbbsegítő, és a szakma szakemberei felé feltáraló szervezethez képelek el és javaslak, amely eredményesebben és több szellemi termék szakmai felszínre kerülését segítheti elő. Ezzel nagyobb, gyorsabb és eredményesebb körforgásra segített szellemi termékek védelemre kidolgozásra alkalmas platformon felkínálásával elérhető, hogy a kockázat vállalás nélkül részre tördelt szabadalmi körfolyamatok ismét egészségesebbé és közös érdekünké váljanak.

Így a felesleges szellemi kapacitással rendelkező szabadalmi ügyvivők nemcsak jobban ráláthatnak a piacra felvetődő elsődleges kínálatra, hanem elérhető benevezési, együttműködési lehetőséget kaphatnak – mérsékelt és megismerhető - kockázat vállalás, és érdekeltég megszerzése ellenében. Természetesen az érdekeltég tarthat csak a szabadalmi védettség kidolgozásáig, a szabadalmi forma megszerzéséig, de mivel az ügyvivő részvételét hosszú távú érdekeltéget is igénylő menedzselési folyamatnak tekintem, célszerű lenne a kidolgozónak a szellemi termék életútjának az érdekeltjeként, érintettként végigkísérése.

Várom a hibák, az elgondolás zavarainak a jelzését, minden olyan ellenérdek, probléma felvetését, amely gátolná a gondolat megvalósulását. A szabadalmi ügyvivői kamara által hozott eltérő érdekű határozatot, ugyanazon intézmény megváltoztathatja, a változás elleni félelmeit, zavarokat megnevezheti, lehetőséget adhat a félelmek eloszlatására, vagy ha ez nem sikerül, kellő indokkal a javaslat elvetésére.

Ez most még csak egy egyszerű primer elképzelés, amely még sokat alakulhat, de a gyorsabb forgás, a több és sikeresebb ügy esetén valamennyinek megtérülhet.

Mély tisztelettel arra kérem Önt, hogy amennyiben sikerül megnyernem az elgondolásnak, segítsen a kidolgozásban és továbbítsa a levelet azon ismerőseinek, munkatársainak, akik érintettek és érdekelték lehetnek az ügy felkarolásában, és az együttműködésben.

Pécs 2010 01 26

Tisztelettel Vén László

7630 Pécs Zsolnay u. 25 T + 36 72 33 33 66, fax + 36 72 224 950

R.telefon: 06 20 95 77 166, mail info@pecsiglas.hu globusbau@plexiglas.hu aspektus@moetrius.hu

Egy csatolt anyag az Internetről!

Szabadalom-árverés a fejlődésért

2006. január 29. 19:32, Vasárnap - [Gyurkity Péter](#)

Érdekes aukciót hirdetett meg egy amerikai bank: nagyvállalatok felajánlása révén ezer, szoftverrel, hardverrel és hálózati technológiákkal kapcsolatos szabadalmat bocsátanak árverésre áprilisban.

Az Ocean Tomo már tavaly [meghirdette rendezvénysorozatát](#), amelyre évente két alkalommal igyekeznek sort keríteni. Az alapötlet igen érdekes: az IT-iparban érdekelt - elsősorban a [Fortune 500 listán](#) előkelő helyet elfoglaló - nagyvállalatok segítségével jelentős szabadalmakat értékesítenek aukció formájában, ami szerintük egyáltalán nem káros, sőt, egyenesen kedvező az ágazatnak, és elősegíti a további fejlesztéseket.

Az első ilyen rendezvényre áprilisban kerül sor, San Franciscóban. Állításuk szerint ez az egyetlen olyan esemény, ahol egy helyen találkozik nagyszámú vásárló és eladó, és ennek megfelelően mintegy 300 megjelenőre számítanak. A tervben kitűzött 1000 szabadalomból a vállalatok, oktatási intézmények és befektetők felajánlásai révén már 800 összegyűlt és áprilisra reményeik szerint teljessé válik a lista. 2004-ben sor került hasonló lépésre, amelyen a [Commerce One](#) nevű cég hirdette meg saját tulajdonát. ...

Ha sikeres a folyamat, akkor később évente lehet egy ilyen aukciót rendezni befektetőknek, - akik keresik a lehetőségeket, a jó pénzkihelyezési lehetőségeket amelyek egyre jobban beszükülnek - az OTH-nál a meglévő, már kéllően védett, és a védhető lehetőségü új, javasolt, kidolgozandó szabadalmak csoportokban!

Üdvözlettel Vén László